



УДК: 351.78:343.13

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-5\(45\)-1778-1788](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-5(45)-1778-1788)

Сторожук Ірина Петрівна кандидат юридичних наук, доцент, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, м. Хмельницький, тел.: (096) 001-63-69, <https://orcid.org/0000-0003-3104-6071>

Токар Алла Миколаївна кандидат юридичних наук, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, м. Хмельницький, тел.: (067) 598-78-87, <https://orcid.org/0000-0001-7877-5613>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ПРИРОДА ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Анотація. У статті досліджується адміністративно-правова природа публічних закупівель як важливого інституту державного управління. Розкрито поняття публічних закупівель у контексті адміністративного права, окреслено правові механізми його регулювання, визначено роль публічних закупівель у забезпеченні ефективного та прозорого використання бюджетних коштів. Адміністративно-правова природа публічних закупівель реалізується через адміністративно-правові норми, які визначають порядок проведення процедур закупівель, контроль за дотриманням законодавства, а також механізми захисту прав учасників процедур закупівель.

У дослідженні підкреслюється стратегічна роль державних закупівель у формуванні конкурентних ринкових відносин та забезпеченні ефективного використання бюджетних коштів. В статті розглядаються зобов'язання України в рамках Угоди про асоціацію між Україною та ЄС щодо гармонізації національного законодавства з європейськими стандартами. Дослідження визначає поточні виклики, такі як корупційні ризики, відсутність прозорості та регуляторні недоліки. Також висвітлюється роль ключових наглядових інституцій, включаючи Антимонопольний комітет, Державну аудиторську службу та інші. Застосовуючи загальнонаукові та спеціально-правові методи, стаття має на меті систематизувати існуючі підходи та сприяти розвитку ефективної правової та процесуальної бази у сфері публічних закупівель.

Наголошується на функціональних обов'язках адміністративних органів, таких як публікація повідомлень про закупівлі, вибір переможців, підписання контрактів та нагляд за дотриманням. Ці дії відображають структуровану взаємодію правових норм і практичної діяльності суб'єктів державного управління.

В статті стверджується, що адміністративно-правова природа публічних закупівель є важливою складовою частиною механізму забезпечення





ефективності державного управління. Чітке правове регулювання, прозорість процедур, а також ефективний контроль за виконанням умов закупівель сприяють зменшенню корупційних ризиків та покращенню якості державних витрат. Проте, для досягнення максимального ефекту, необхідно постійно удосконалювати законодавчі та адміністративні інструменти, враховуючи сучасні виклики та проблеми.

Ключові слова: публічні закупівлі, адміністративно-правове регулювання, державне управління, конкуренція, нормативно-правова база, ефективне використання бюджетних коштів, адміністративні правовідносини, діджиталізація адміністративних процедур.

Storozhuk Iryna Petrivna Candidate of Juridical Sciences, Docent, Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law, Khmelnytskyi, tel.:(096)0016369, <https://orcid.org/0000-0003-3104-6071>

Tokar Alla Mykolaivna Candidate of Juridical Sciences, Leonid Yuzkov Khmelnytskyi University of Management and Law, Khmelnytskyi, tel.: (067) 5987887, <https://orcid.org/0000-0001-7877-5613>

ADMINISTRATIVE AND LEGAL NATURE OF PUBLIC PROCUREMENT

Abstract. The article examines the administrative and legal nature of public procurement as an important institution of state governance. It reveals the concept of public procurement in the context of administrative law, outlines the legal mechanisms for its regulation, and defines the role of public procurement in ensuring the effective and transparent use of budget funds. The administrative and legal nature of public procurement is implemented through administrative and legal regulations that determine the procedure for conducting procurement procedures, monitoring compliance with legislation, as well as mechanisms for protecting the rights of participants in procurement procedures.

The study emphasizes the strategic role of public procurement in fostering competitive market relations and ensuring effective use of budgetary funds. It examines Ukraine's commitments under the EU-Ukraine Association Agreement to harmonize national legislation with European standards. The research identifies current challenges, such as corruption risks, lack of transparency, and regulatory shortcomings. It also highlights the roles of key oversight institutions, including the Antimonopoly Committee, State Audit Service, and others. Through the application of general scientific and special legal methods, the article aims to systematize existing approaches and contribute to the development of effective legal and procedural frameworks in the field of public procurement.

The analysis emphasizes the functional responsibilities of administrative bodies, such as publishing procurement notices, selecting winners, signing contracts,



and overseeing compliance. These actions reflect the structured interaction between legal norms and the practical activities of public administration entities.

The article argues that the administrative and legal nature of public procurement is an important component of the mechanism for ensuring the effectiveness of public administration. Clear legal regulation, transparency of procedures, as well as effective control over the implementation of procurement conditions contribute to reducing corruption risks and improving the quality of public spending. However, to achieve maximum effect, it is necessary to constantly improve legislative and administrative instruments, taking into account modern challenges and problems.

Keywords: public procurement, administrative and legal regulation, public administration, competition, regulatory and legal framework, effective use of budget funds, administrative legal relations, digitalization of administrative procedures.

Постановка проблеми. Публічні закупівлі є важливим інструментом забезпечення ефективного функціонування держави та місцевих органів влади, оскільки через систему закупівель державні органи забезпечують потреби суспільства в товарах, роботах і послугах. З огляду на важливість цих процесів, вони перебувають під контролем і регулюванням адміністративного механізму, що забезпечує прозорість, конкуренцію і запобігає корупційним проявам. Адміністративно-правова природа публічних закупівель визначається через специфіку їх організації, контролю та впливу державних органів на процес укладання та виконання контрактів. Значення публічних закупівель у сучасній національній економіці є надзвичайно високим. Це зумовлено значними масштабами державних витрат, які охоплюють близько 20% валового внутрішнього продукту України. Такий показник підтверджує ключову роль публічних закупівель як потужного економічного інструменту, що впливає на розвиток ринкових відносин. Із кожним роком бізнес виявляє дедалі більший інтерес до постачання товарів і надання послуг для державних потреб, а також потреб територіальних громад, що проявляється в зростанні кількості учасників у процедурах закупівель [1, с. 3].

Процес здійснення публічних закупівель органами державної влади та іншими публічними структурами є доволі складним і вимагає чіткої послідовності дій від усіх учасників правовідносин. З метою забезпечення ефективного та раціонального використання бюджетних коштів, Україна взяла на себе зобов'язання відповідно до статей 148–156 Глави 8 «Державні закупівлі», розділу IV Угоди про асоціацію з Європейським Союзом. Ці положення передбачають гармонізацію національного законодавства у сфері публічних закупівель із європейськими стандартами та формування відкритої й прозорої системи, яка відповідає принципам, що діють у країнах ЄС. Згідно зі статтею 153 Угоди, Україна зобов'язана протягом восьми років адаптувати своє законодавство у сфері державних закупівель до норм права Європейсь-





кого Союзу відповідно до поетапного плану, викладеного в Додатку XXI до Угоди [2].

Дослідження адміністративно-правових процедур у сфері публічних закупівель дозволяє виявити специфіку їх реалізації органами публічної адміністрації. Актуальність такого наукового підходу зумовлена необхідністю формування цілісного уявлення про безпеку цих процедур, а також забезпечення їх захисту від втручання, що може порушити їх послідовність і законність з боку зацікавлених осіб. Коректне та правомірне здійснення адміністративно-правових процедур у сфері закупівель, з одного боку, слугує гарантією дотримання прав, свобод і законних інтересів громадян, а з іншого – забезпечує надійний захист публічних інтересів держави [3, с. 6].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Публічні закупівлі є складовою частиною адміністративного права тому багато авторів торкалися цієї проблеми дотично, досліджуючи суміжні поняття – це В. Авер'янов, І. Влялько, В. Галуцько, І. Глобенко, Е. Демський, П. Діхтієвський, А. Іванищук, О. Кулак, В. Курило, О. Кузьменко, Т. Куценко, В. Колодій, В. Колпаков, В. Кошечев, О. Критенко, І. Лагус, З. Максименко, В. Міняйло, О. Мельников, А. Никифоров, О. Овсянюк-Бердадіна, А. Олефір, А. Павловський, Я. Петруненко, Г. Пінькас, В. Смирчинський, Н. Ткаченко, О. Турчинов, Ю. Уманців, К. Хусанова, Ю. Фалко, С. Чистов та інші.

До проблематики публічних закупівель як об'єкта адміністративно-правових відносин в Україні звертали увагу такі вчені-юристи: О. Турчинов, В. Міняйло, Е. Демський, Ю. Уманців, І. Влялько, Т. Куценко, С. Чистов, В. Колпаков, А. Павловський, К. Хусанова, В. Галуцько, А. Олефір, О. Критенко, З. Максименко, О. Кузьменко. Однак вони доторкалися цієї проблематики лише побічно, досліджуючи переважно суміжні поняття.

Безпосереднім дослідженням актуальних питань державного регулювання публічних закупівель в Україні присвячено роботу Лайко О.І. «Державне регулювання публічних закупівель в Україні в умовах реформ та інтеграційних процесів». Автором визначено ключові напрями провадження державної політики щодо регулювання системи публічних закупівель, які включають в себе: стимулювання економічного розвитку підприємницького сектора та загального економічного зростання на засадах сталості та збалансованості; підтримку виробництва вітчизняних товарів і послуг з високою доданою вартістю; стимулювання виробництва товарів і послуг з використанням локальних ресурсів; стимулювання створення вітчизняними виробниками товарів і послуг коопераційних об'єднань з метою використання можливостей щодо розподілу праці для створення більш конкурентоспроможних продуктів; забезпечення формування економічного базису для розвитку територіально-господарських утворень у регіонах України [4, с. 35].

Різним аспектам адміністративно-правового регулювання закупівель були присвячені дослідження різних авторів. Ткачук С.П. в своїй роботі



розглядає питання нормативно-правового забезпечення публічних закупівель в Україні. Підмогильний О.О. досліджував історико-правовий генезис регулювання закупівель за державні кошти України. Костенко О.Н. досліджував поняття суб'єктів публічних закупівель у широкому й вузькому значенні, їх класифікацію за суттєвими ознаками та визначення місця конкретного суб'єкта в системі. Контроль за дотриманням процедур публічних закупівель досліджувала Здирко Н. Ряд авторів досліджували цю тему в рамках свого дисертаційного дослідження, а саме Водоласкова К.Ю. «Адміністративно-правове регулювання державних закупівель в Україні», Ткачук С.П. «Адміністративно-правове забезпечення публічних закупівель в Україні».

Однак, попри значні дослідження сфери адміністративно-правового регулювання публічних закупівель, враховуючи останні зміни у законодавстві, дана тематика набуває особливої актуальності. Крім того, залишаються дискусійними питання адміністративно-правової природи публічних закупівель як складової частини сучасного правового регулювання у сфері державного управління, які потребують ґрунтовного вивчення, аналізу та доопрацювання.

Мета статті - аналіз правових та адміністративних аспектів, що регулюють процес публічних закупівель в Україні, зокрема розгляд адміністративно-правової природи цих процедур.

Виклад основного матеріалу. Проблематика публічних закупівель залишається однією з найактуальніших у сфері державного управління та фінансового контролю. Вона не лише викликає постійний інтерес у фахівців, які безпосередньо залучені до тендерних процедур, та науковців, але й дедалі більше привертає увагу громадськості. Це зумовлено зростанням кількості публічно висвітлених випадків неефективного або корупційного використання бюджетних коштів. Зокрема, йдеться про факти значного завищення вартості товарів, робіт і послуг, які закуповуються за державний рахунок переможцями тендерів. Такі ситуації призводять до необґрунтованих витрат із державного та місцевих бюджетів, а також до можливого незаконного збагачення учасників публічних закупівель.

Сприятливими умовами для виникнення таких зловживань є недосконалість нормативно-правової бази, відсутність належного контролю, низький рівень прозорості процедур, а також недостатня відповідальність посадових осіб.

Більше восьми років тому в Україні було ухвалено новий Закон «Про публічні закупівлі» [5], після чого розпочався якісно новий етап у формуванні та розвитку системи публічних закупівель. Надалі в законодавство, яке регулює адміністративно-правові аспекти цієї сфери, неодноразово вносилися численні зміни та доповнення. Проте, незважаючи на це, стан публічних закупівель усе ще потребує значного вдосконалення.





У зв'язку з цим доречно погодитися з думкою В.М.Гаращука, який підкреслює, що в умовах нинішніх реформ, спрямованих на оновлення ключових державних інституцій та важливих галузей суспільного життя України, особливого значення набуває питання впровадження ефективних механізмів і засобів раціонального витрачання бюджетних коштів [6, с. 206]. У цьому контексті публічні закупівлі займають одне з провідних місць у системі адміністративно-правового регулювання, оскільки саме вони створюють реальні передумови для вирішення соціально-економічних проблем, запровадження інноваційних технологій, а також для зміцнення національної безпеки та обороноздатності держави [7].

Слушно вказував В.Б.Авер'янов, що адміністративно-правове регулювання охоплює низку заходів, що мають на меті запобігання корупційним проявам, забезпечення добросовісної конкуренції, врегулювання спорів та контроль за дотриманням чинного законодавства [8, с. 13]. Саме така спрямованість заходів правового регулювання публічних закупівель в Україні має бути визначальною та забезпечуватись суб'єктами публічного управління, які Битяк Ю.П. слушно поділяв на такі, для яких більшість функцій є контрольно-наглядовими, так і органами, для яких ці функції не є прерогативними [9, с. 351]. У більшості країн, зокрема й в Україні, система нагляду та контролю у сфері публічних закупівель забезпечується спеціалізованими органами.

До ключових суб'єктів публічного управління у цій сфері належать: Антимонопольний комітет України, Державна аудиторська служба України, Рахункова палата України, державне підприємство «Прозорро», Національна поліція України, Служба безпеки України, Бюро економічної безпеки та інші структури.

Антимонопольний комітет України (далі АМКУ) виконує провідну функцію у забезпеченні законності та справедливості у сфері публічних закупівель [10]. Його діяльність регламентується кількома законами, зокрема: «Про Антимонопольний комітет України», «Про публічні закупівлі» та «Про захист економічної конкуренції».

Головним завданням АМКУ у цій галузі є сприяння добросовісній конкуренції між учасниками тендерних процедур, що має важливе значення для ефективного використання бюджетних коштів та попередження антиконкурентних дій. Сфера діяльності АМКУ охоплює контроль за дотриманням вимог конкурентного законодавства під час проведення закупівель. Це включає аналіз можливої наявності змови між учасниками, виявлення фактів недобросовісної конкуренції, зловживання монопольним становищем або вчинення антиконкурентних дій з боку органів влади.

Особливе місце у діяльності АМКУ займає розгляд скарг учасників публічних закупівель щодо порушень зі сторони замовників або інших учасників. Такі скарги можуть стосуватися дискримінаційних умов тендерної



документації, безпідставної відмови в участі, неправомірного відхилення тендерної пропозиції, незаконного визначення переможця тощо – усіх дій, які порушують принципи рівної конкуренції.

Розглядаючи публічні закупівлі як об'єкт адміністративно-правового регулювання, можна виокремити низку характерних рис адміністративно-правових відносин:

обов'язковим учасником таких правовідносин виступає державний орган;

лише індивідуальні юридичні акти, видані державними органами, мають юридичну силу;

орган державного управління зобов'язаний реалізовувати свої як матеріально-правові, так і процесуальні повноваження;

суб'єкти правовідносин можуть водночас виконувати кілька ролей, наприклад, діяти як носії владних повноважень, зокрема, із правом накладення санкцій;

адміністративно-правові відносини характеризуються нерівністю сторін – одна зі сторін має переважаюче становище;

такі відносини можуть виникати з ініціативи однієї сторони без згоди іншої;

адміністративні правовідносини мають місце у різних сферах одночасно; сторона, на яку покладено обов'язки, повинна виконувати їх згідно з чинними нормами, а у випадку порушення – передбачено застосування санкцій [9, с. 59-60].

Ці ознаки повною мірою притаманні сфері публічних закупівель. По-перше, на замовників, які розпоряджаються бюджетними коштами, поширюється адміністративний механізм регулювання. По-друге, вони зобов'язані виконувати покладені на них нормативно визначені соціально-економічні функції. По-третє, замовники у сфері публічних закупівель не мають повної свободи дій і повинні діяти виключно в межах наданих повноважень.

Адміністративно-правове регулювання публічних закупівель охоплює суспільні відносини у сфері публічного управління, що виникають у зв'язку з реалізацією замовниками – представниками публічної адміністрації – своїх функцій, закріплених державою. Встановлення правовідносин у сфері закупівель є наслідком виявлення та реалізації волі публічної адміністрації через конкретні дії уповноважених посадових осіб. У межах цих відносин держава виступає як гарант публічного інтересу, тому всі рішення та дії органів влади мають відповідати нормам Конституції України [1, с. 26]. Інакше кажучи, діяльність публічної адміністрації повинна бути спрямована на забезпечення суспільного добробуту, а не задоволення приватних інтересів окремих посадовців. Саме адміністративний механізм регулювання у сфері публічних закупівель покликаний захищати загальнодержавний інтерес і запобігати зловживанням з боку представників державної влади.



Висновки. Процедури публічних закупівель мають на меті забезпечити взаємовигідний обмін між сторонами: замовник отримує товари, роботи чи послуги за максимально вигідною для держави ціною, а постачальник – фінансування з державного бюджету. Адміністративно-правові процедури в цій сфері покликані гарантувати ефективну та безперебійну роботу системи публічних закупівель, а також відповідність усіх дій вимогам чинного законодавства України. При цьому, результатом таких процедур не є прийняття нормативного чи індивідуального правового акта або укладання адміністративного договору, оскільки вони не орієнтовані на розв'язання конкретної адміністративної справи.

Публічні закупівлі як елемент адміністративно-правових відносин займають вагоме місце в системі економіки та права, оскільки сприяють заощадженню державних фінансів і забезпечують раціональний розподіл ресурсів.

Адміністративно-правова природа публічних закупівель полягає в тому, що адміністративно-правові норми визначають порядок проведення процедур закупівель, контроль за дотриманням законодавства, а також механізми захисту прав учасників процедур закупівель. У публічних закупівлях беруть участь державні органи, місцеві органи влади, юридичні та фізичні особи. Адміністративно-правовий статус кожного учасника має свої особливості. Держава та органи місцевого самоврядування мають специфічні повноваження, зокрема щодо організації та контролю за проведенням торгів, а також можливість застосовувати санкції за порушення умов договору.

Однією з основних вимог публічних закупівель є забезпечення конкуренції серед учасників, що, в свою чергу, є ключовим аспектом адміністративного контролю. Законодавчі норми, які регулюють публічні закупівлі, передбачають чіткі критерії і процедури для проведення тендерів, що дозволяє забезпечити прозорість і зменшити можливості для корупції.

Публічні закупівлі є частиною адміністративного процесу, оскільки вони передбачають участь публічних органів у здійсненні дій, що мають регулювати відносини між державою та приватними суб'єктами. Це включає в себе регулювання, нагляд та адміністративні санкції. Органи державної влади мають повноваження не лише організувати закупівлі, але й здійснювати їх моніторинг і контроль. Адміністративні органи, такі як Антимонопольний комітет, Державна аудиторська служба та інші, відповідають за дотримання законодавства про публічні закупівлі та за своєчасне реагування на порушення. У разі порушення умов договору або правил проведення закупівель, на учасників можуть бути накладені адміністративні штрафи. Також передбачено застосування санкцій щодо організаторів закупівель за неналежну організацію процесу.

Крім того, публічні закупівлі це не лише економічна чи господарська діяльність, а перш за все адміністративний процес, який відбувається в межах





публічного управління та регулюється нормами адміністративного права. Цей процес є формою реалізації виконавчої влади через нормативно встановлені процедури із забезпечення публічних потреб. Таким чином, публічні закупівлі є прикладом сучасної адміністративної діяльності в дії, яка поєднує принципи законності, ефективності та підзвітності.

Попри значні досягнення у сфері публічних закупівель, є певні проблеми, що потребують вирішення. По-перше, це низька ефективність контролю. Не всі органи контролю здатні швидко реагувати на порушення, що може призвести до затримок або недотримання термінів виконання контрактів. Наявні органи контролю, зокрема Держаудитслужба або АМКУ, часто реагують постфактум або не мають достатніх повноважень для превентивного втручання. Для вирішення цієї проблеми потрібно на законодавчому рівні посилити повноваження контролюючих органів у частині накладення санкцій, а також запровадити превентивні механізми виявлення та блокування порушень. По-друге, корупційні ризики, що виникають в результаті недостатньо жорстких процедур перевірки і можуть створювати умови для зловживань з боку чиновників або учасників закупівель. Це потребує чіткого врегулювання норм адміністративної відповідальності, зокрема щодо дисциплінарних і матеріальних санкцій до посадових осіб замовника. По-третє, недостатня діджиталізація адміністративних процедур. Функціонування системи ProZorro, як інноваційної платформи є початком цифровізації даних процесів, але частина процедур досі виконується вручну або офлайн, що створює корупційні ризики та сповільнює процес. Крім того, моніторинг системи ProZorro сам по собі є ефективним інструментом, однак відсутній дієвий адміністративний механізм реалізації його результатів. По-четверте, потрібно також враховувати, що швидка зміна реалій сьогодення потребує постійного оновлення і вдосконалення механізмів регулювання публічних закупівель. Для того, щоб система публічних закупівель в Україні відповідала сучасним адміністративно-правовим стандартам, необхідне комплексне оновлення законодавства. Це оновлення повинно охоплювати: спрощення та уніфікацію процедур; розширення адміністративної відповідальності; посилення ролі органів контролю; удосконалення механізмів захисту прав учасників; повну діджиталізацію всіх етапів закупівельного процесу. Удосконалення законодавства сприятиме прозорості, підвищенню довіри бізнесу до держави, ефективному використанню публічних коштів і зниженню рівня зловживань.

Отже, адміністративно-правова природа публічних закупівель є важливою складовою частиною механізму забезпечення ефективності державного управління. Чітке правове регулювання, прозорість процедур, а також ефективний контроль за виконанням умов закупівель сприяють зменшенню корупційних ризиків та покращенню якості державних витрат. Проте, для досягнення максимального ефекту, необхідно постійно удосконалювати законодавчі та адміністративні інструменти, враховуючи сучасні виклики та проблеми.





Література:

1. Ткачук С. П. Адміністративно-правове забезпечення публічних закупівель в Україні : дис. на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право / Хмельницький універ-т управління та права. Хмельницький, 2021. 252 с. .
2. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Угоду ратифіковано із заявою Законом № 1678-VII від 16.09.2014. Офіційний вісник України. 2014. №75. Ст.2125.
3. Оврамець Ю.О. Адміністративно-правові процедури публічних закупівель в Україні. Адміністративне право і процес. 2018. №3 (22). С. 4-17.
4. Лайко О. І. Державне регулювання публічних закупівель в Україні в умовах реформ та інтеграційних процесів. Бізнес Інформ. 2021. №2. С. 35–40. URL: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-2-35-40>
5. Про публічні закупівлі : Закон України від 25 груд. 2015 р. № 922-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/922-19>.
6. Гарашук В.М. Доктрина контролю та нагляду в управлінні. URL: http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/7162/1/Garashuk_201.pdf.
7. Дуброва Я.А. Моніторинг публічних закупівель. URL: <https://e-tender.ua/news/monitoring-publicnih-zakupivel-77>.
8. Авер'янов В.Б. Нова доктрина українського адміністративного права: концептуальні позиції. Право України. 2006. № 5. С. 11-17.
9. Адміністративне право України: підручник / Ю.П. Битяк, В.М. Гарашук, В.В. Богущкий та ін.; за заг. ред. Ю.П. Битяка, В.М. Гарашука, В.В. Зуй. Х.: Право, 2013. 656 с.
10. Дуброва Я.А. Перевірки публічних закупівель органами контролю. URL: <https://i.factor.ua/journals/bb/2016/september/issue-36/1/article-21891.html>.

References

1. Tkachuk, S. P. (2021). *Administrativno-pravove zabezpechennya publichnykh zakupivel' v Ukraini* [Administrative and Legal Support of Public Procurement in Ukraine: Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy in specialty 081 Law. Khmelnytskyi University of Management and Law. Khmelnytskyi] [in Ukrainian].
2. *Uhoda pro asotsiatsiyu mizh Ukrainoyu, z odniyeyi storony, ta Yevropeys'kym Soyuzom, Yevropeys'kym spivtovarystvom z atomnoyi enerhiyi i yikhnimy derzhavamy-chlenamy, z inshoyi storony.* [Association Agreement between Ukraine, of the one part, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their Member States, of the other part. The Agreement was ratified with a declaration by Law №. 1678-VII of 16.09.2014]. *Official Gazette of Ukraine.* 2014. № 75. Art. 2125. [in Ukrainian].
3. Ovraments', YU.O. (2018). *Administrativno-pravovi protsedury publichnykh zakupivel' v Ukraini.* [Administrative and legal procedures of public procurement in Ukraine]. *Administrative law and process.* 2018. № 3 (22). P. 4-17. [in Ukrainian].
4. Layko, O. I. (2021). *Derzhavne rehulyuvannya publichnykh zakupivel' v Ukraini v umovakh reform ta intehratsiynykh protsesiv.* [State regulation of public procurement in Ukraine in the context of reforms and integration processes]. *Business Inform.* 2021. № 2. P. 35–40. URL: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-2-35-40> [in Ukrainian].
5. *Pro publichni zakupivli : Zakon Ukrayiny vid 25 hrudnya 2015 r. № 922-VIII.* [On Public Procurement: Law of Ukraine dated December 25, 2015, №. 922-VIII]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/922-19> [in Ukrainian].
6. Harashchuk, V.M. (2013) *Doktryna kontrolyu ta nahlyadu v upravlinni.* [Doctrine of Control and Supervision in Public Administration]. Retrieved from: http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/7162/1/Garashuk_201.pdf. [in Ukrainian].



7. Dubrova, YA.A. (2022). Monitoryng publichnykh zakupivel'. [Monitoring of Public Procurement]. Retrieved from: <https://e-tender.ua/news/monitoring-publichnih-zakupivel-77> [in Ukrainian].

8. Aver'yanov, V.B. Nova doktryna ukrayins'koho administratyvnoho prava: kontseptual'ni pozytsiyi. [New Doctrine of Ukrainian Administrative Law: Conceptual Provisions]. Law of Ukraine. 2006. №. 5. P. 11–17. [in Ukrainian].

9. Administratyvne pravo Ukrayiny: pidruchnyk [Administrative Law of Ukraine: Textbook / Yu.P. Bytiak, V.M. Harashchuk, V.V. Bohutskyi et al.; edited by Yu.P. Bytiak, V.M. Harashchuk, V.V. Zui. Kharkiv: Pravo, 2013. 656 p.] [in Ukrainian].

10. Dubrova, YA.A. (2020). Perevirky publichnykh zakupivel' orhanamy kontrolyu. [Inspections of Public Procurement by Oversight Bodies]. Retrieved from: <https://i.factor.ua/journals/bb/2016/september/issue-36/1/article-21891.html> [in Ukrainian].

